V I Lenin

Till Moskva-guvernementets kommission för granskning och rensning av partiet

December 1921

Jag beklagar djupt att min begäran om att få information om fallet med kamrat *Sjapiros* uteslutning ur partiet har lett till att prövningen av hans ärende, som var planerad till kl. 18.00 idag, den 3 december, har ställts in av kommissionen i Moskva-guvernementet. Detta är ett resultat av ett missförstånd och ett misstag, eftersom det viktigaste naturligtvis är att ärendet prövas skyndsamt.

När det gäller sakfrågan vädjar jag till Moskvaguvernementets kommission för granskning och utrensning av partiet att beakta följande av mina överväganden.

1) Under flera års tid har jag upprepade gånger hört från N. K. Krupskaja att Sjapiro var en utomordentligt ärlig arbetare, men att han inte var omtyckt på grund av sina *stränga krav*. Därför varnade jag N. K. Krupskaja, när utrensningen inleddes, för att man borde vara uppmärksam på en möjlig och trolig intrig i samband med detta.

2) Min artikel om att mensjevikerna och bundisterna som anslutit sig till RKP var opålitliga tolkades ofta som att de alla borde uteslutas.[1] Jag anser därför att det är min plikt att klargöra att jag alltid har ansett att varje fall måste behandlas individuellt, och som bekräftelse hänvisar jag till exempel till den före detta mensjeviken Tjirkin, som anslöt sig till RKP långt senare än Sjapiro, och om vars vacklan vi hade exakta fakta, inte bara rykten eller hörsägen. Ändå, efter en grundlig granskning av Tjirkins fall, instämde jag med de ukrainska kamraterna som försvarade honom, att Tjirkin borde få stanna kvar i partiet.

3) Sjapiros ansökan bär kamrat A. Jenukidzes anteckning från den 3 september 1921, där det står: ”Jag intygar fullt ut allt som kamrat Sjapiro här redogör för beträffande perioden 1917.”

Och det som kamrat Sjapiro har uppgett om denna period är av exceptionell betydelse, eftersom det innebär att mensjeviken Sjapiro *hade börjat motsätta sig* mensjevikerna *redan före* oktoberrevolutionen.

Som svar på min särskilda förfrågan om Sjapiro, riktad till kamrat Jenukidze, berättade denne idag för mig att han hade arbetat tillsammans med honom i frontkommissionen inom den gamla, mensjevikiska Allryska centralkommittén från april till augusti 1917. Eftersom han hade stått i nära kontakt med kamrat Sjapiro under den perioden, berättade kamrat Jenukidze för mig att han inte hyste det minsta tvivel om kamrat Sjapiros uppriktighet, och att han, Jenukidze, utan tvekan skulle vara för att låta kamrat Sjapiro stanna kvar i partiet.

Kamrat Jenukidze gav mig följande ytterligare karakteristiska uppgift: efter händelserna i juli 1917, då bolsjevikerna utsattes för våldsamma angrepp, försvarade Sjapiro bolsjevikerna så kraftfullt vid mötet att Vainstein, en medlem av den mensjevikiska centralkommittén, nästan tog till handgripligheter mot Sjapiro.

Låt mig tillägga att kamrat Jenukidze, som varit partimedlem sedan 1898, tillhör det gamla partigardet, och som i själva verket borde granska och rensa upp i vårt parti. Jag anser att alla vittnesmål som kommer från detta gamla gardes led förtjänar tredubbel uppmärksamhet. Jag anser därför att det är helt fel av distriktskommissionen att utesluta kamrat Sjapiro utan att

---

[1] Lenin hänvisar till sin artikel ”Om partirensningen” från 20 september.

kalla in kamrat Jenukidze. Jag begär att Moskvaguvernementets kommission kallar in kamrat Jenukidze, sekreterare i Allryska centrala exekutivkommittén i Sjapiros ärende.

4) I kamrat Sjapiros ansökan anges att han är författare till en broschyr om jordbruksfrågan som utgavs 1907 under pseudonymen M. Sjanin. Som kamrat Sjapiro har sagt analyserade jag denna broschyr i min bok, *Socialdemokratins jordbruksprogram i den första ryska revolutionen 1905–1907* (2:a uppl., Petrograd, 1919, s. 84 ff.).[2] Samtidigt som jag kritiserade Sjanin för ett antal mensjevikiska fel, noterade jag redan då, för över tio år sedan, att han *skilde sig* från mensjevikerna. Till exempel noterade jag på s. 85 i nämnda bok att Sjanin ”– naturligtvis endast i bästa avsikt — försvarar konfiskeringen emot friköpandet”.[3] Detta är ett mycket väsentligt faktum, som visar att kamrat Sjapiro redan för mer än tio år sedan hade en tendens att ta avstånd från mensjevikerna *och ansluta sig till den revolutionära sidan*.

5) Mina farhågor om att utrensningen inom partiet skulle kunna ge vissa personer en förevändning för en intrig mot kamrat Sjapiro – farhågor som jag framförde till N. K. Krupskaja långt innan utrensningen inleddes i Moskva – har bekräftats av följande omständighet. Distriktskommissionen har uteslutit Sjapiro utan att kalla in Jenukidze, utan att nämna någon som känner Sjapiro väl i hans arbete och som skulle kunna ange fakta om hans opålitlighet. Kommissionen har kallat Sjapiro ”instabil och vacklande”, utan att lägga fram det minsta bevis, utan den minsta konkreta indikation. Man kan inte undgå att tänka att en långt ifrån opartisk utsaga (till exempel från någon av hans arbetskamrater) i vilken det sägs, låt oss säga, att han ”inte är en av oss”, att han är ”främmande” för oss, mycket väl kan ha spelat en roll.

Låt oss dock komma ihåg att *particellen* vid Huvudkommittén för politisk utbildning *enhälligt* uttalade sig *till förmån* för Sjapiro (vilket jag fick veta av kamrat Anna Ivanovna Mesjtjerjakova, en gammal partimedlem som jag har känt sedan emigranttiden och som var medlem i cellen och närvarade vid mötet). Sjapiro var chef för en av de sex avdelningarna inom Huvudkommittén för politisk utbildning. Följaktligen utgjorde de personer som var underställda honom en liten minoritet vid partigruppsmötet. Ingen kunde ha haft en närmare inblick i kamrat Sjapiros dagliga arbete än den partigrupp som tillhörde hans avdelning. Om den gruppen enhälligt hade ställt sig bakom Sjapiro, borde vikten av en sådan omröstning, enligt min mening, betraktas som mycket stor. Jag anser att det är högst troligt att Sjapiro har blivit offer för en intrig, ett rykte om att han ”inte är en av oss”, utan att det finns ett enda bevis, utan något *direkt* uttalande från en *enda* partimedlem som har haft tillfälle att observera kamrat Sjapiros arbete på nära håll.

Mot bakgrund av vad jag har framfört begär jag att Moskvaguvernementets kommission för granskning och rensning av partiet kallar kamrat Jenukidze, beaktar vad jag har sagt och undersöker vem exakt som har uttalat sig mot Sjapiro, samt om detta inte är en intrig.

Jag begär också att få en kopia av Moskvas guvernementskommissions beslut i detta ärende.[4]

3/12 1921. Medlem av RKP, *V. Uljanov (Lenin*)

---

[2] Stora delar av detta arbete finns på svenska: Socialdemokratins agrarprogram i den första ryska revolutionen 1905-1907. Det som saknas i den svenska utgåvan är några delavsnitt och kapitel 5. Komplett finns boken i *Collected Works* vol. 13, s. 217–431: The Agrarian Programme of Social-Democracy in the First Russian Revolution, 1905-1907

[3] A.a., kapitel 2, avsnittet ”8. Vilket fel begår M. Sjanin och andra anhängare av uppdelningen?”

[4] Fallet L G Sjapiro behandlades av Moskvaguvernementets kommission för kontroll, granskning och utrensning av medlemmar i RKP(b) den 5 december 1921. Genom ett beslut av kommissionen återinsattes han i partiet, men fick en reprimand för att ha förlorat kontakten med arbetarna. Lenin fick ett utdrag ur kommissionens protokoll.

Källa: Lenin *Collected Works* vol. 45, s. 397-400, ”To The Moscow Gubernia Commission For Checking And Purging The Party”.

Översättning: Martin Fahlgren